

[Aage Fogh.]

overvindes. Det er for meget at sige, at det er et enigt landbrug, der er gået ind for den foreslåede ordning, men det er i hvert fald et enigt landbrug, der har givet tilslutning til den, og så tager jeg det, som det ligger.

Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister: når der er tale om tilskud til kunstgødning, og når der er tale om nedsettelse af amtskatterne, omfatter det vel alle landbrugsejendomme, også dem, der drives som gartneri? Det ville i hvert fald være rimeligt. Det fremgår ikke af lovforslaget. Jeg anser det for at være en selvfølge, men jeg retter det som et spørgsmål.

Der er vel ikke grund til, at jeg omtaler lovforslagene nærmere i denne omgang, de er for så vidt let overskuelige; men jeg må måske have lov til at føje til, at de er ikke særlig righoldigt udstyret med bemærkninger og oplysninger. Dem venter vi altså at kunne få i udvalget.

Jeg vil slutte med at sige, at nu vil jeg meget, meget kraftigt henstille til alle parter i dette land, at de vanskeligheder af forskellig art, vi nu fra mange sider har været ude for i den sidste måned, bringes til ophør. Det tjener ikke noget fornuftigt formål i et samfund, der er i storproduktion, at opføre sig på den måde. Arbejde, det er det, der skal til; enighed, det er det, vi skal opnå, og hvis så vore dygtige ministre ved deres forhandlinger skaffer os de rigtige markedsforhold, de rigtige handelsaftaler, tror jeg jeg tør garantere for, at der er særdeles gode muligheder for det danske erhvervsliv i den kommende tid.

Aksel Larsen: De lovforslag, vi her behandler, er udarbejdet på grundlag af en natlig aftale mellem regeringen og visse landbrugsledere, og vi ved af erfaring, at folketinget i en sådan situation vil have meget svært ved og have meget ringe lyst til at ændre i forligsresultatet, i hvert fald have meget lidt lyst til og meget ringe mulighed for at sætte beløbet ned eller, om man vil, give underbud. Derimod vil der vel nok i denne situation — det fornemmer vi af et par af de taler, der er holdt — være nogle, som er særdeles villige til at forsøge sig med overbud.

Den højtærede minister sagde i sin kort-

fattede og almindelige fremsættelsestale, som besynderligt nok i en del af den radikale presse — hvis man skal regne Politiken som sådan — blev betegnet som en særdeles udførlig og udtømmende og meget forklarende tale, at det er nødvendigt at forbedre landbrugets økonomi, som forholdene har udviklet sig i landbruget.

Ja, det er ikke for at gøre diskussionen lang, men jeg ville være glad for at få en oplysning om, hvad den højtærede minister tænkte på med denne sætning: „som forholdene har udviklet sig i landbruget“. Var det landbrugets økonomiske forhold? Var det landbrugets økonomiske og afsætningsmæssige vanskeligheder? Eller var det den galskab, der gik over landet, og som bliver repræsenteret her i tinget bl. a. af det ærede medlem hr. Anders Andersen?

Når man taler om, at det er nødvendigt at gøre noget for landbruget, når man taler om, at landbruget har vanskeligheder, ja, når man går så vidt som til at tale om, at landbruget er i krise, og når man tager sådanne metoder i brug, som er taget i brug fra en vis side, så er det nødvendigt at sige, at vi befinder os i 1961 og ikke i 1930erne. I 30erne havde vi landbrugskrise, i 30erne var mangfoldige danske landbrugere i en sådan situation, at det gjaldt en fortvivlet kamp for overhovedet at kunne beholde gården eller stedet. Sådan en situation har vi aldeles ikke nu. Nu er det en anden situation, hvor det for landbruget kan dreje sig om at komme på højde med andre erhvervsgruppers økonomiske vilkår eller, hvis man vil udtrykke det sådan, at opnå de samme økonomiske og finansielle og levemæssige fremskridt som andre, selv om det i den givne situation i nogen grad camoufleres under råbet om kompensation for landarbejderes og slagteriarbejderes og mejeristers eventuelt stigende lønninger.

Naturligvis, dansk landbrug har vanskeligheder. Dansk landbrug har vanskeligheder, men de er ikke er i færd med at slå landbruget ihjel. Det er ikke de vanskeligheder, som dansk landbrug havde i 30erne, da det var praktisk talt umuligt for dansk landbrug at klare den fantastiske rentebyrde. Nu spiller denne rentebyrde ikke så stor en rolle, selv om man nok kan mene, at rentefoden for de lån, landbruget har, er for høj. Nej, dansk landbrug har vanskeligheder på